

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΥ (1919-1939)

Σε αυτό το κεφάλαιο θα εξετάσουμε:

- ✓ την οικονομική κρίση που έπληξε σχεδόν ολόκληρο τον κόσμο κατά τον Μεσοπόλεμο
- ✓ τα κοινωνικά και τα πολιτικά αποτελέσματα της οικονομικής κρίσης
- ✓ τη γέννηση του φασισμού και τη διάδοση του φασιστικού προτύπου
- ✓ τις κυριότερες πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου
- ✓ το προσφυγικό πρόβλημα στη μεσοπολεμική Ελλάδα.

ΕΝΟΤΗΤΑ 40

Τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια, η παγκόσμια οικονομική κρίση του 1929 και η Μεγάλη Ύφεση

Τα αποτελέσματα του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου Η Ευρώπη βγήκε από τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο υλικά και ηθικά καταρρακωμένη: 8 εκατομμύρια νεκροί, 6 εκατομμύρια ανάπηροι και τεράστιες υλικές ζημιές ήταν τα ορατά αποτελέσματα.

Σε οικονομικό επίπεδο, η Μ. Βρετανία και η Γαλλία, προκειμένου να βρουν τους οικονομικούς πόρους που ήταν απαραίτητοι για τον πόλεμο, δανείστηκαν από τις ΗΠΑ. Οι τελευταίες είδαν την οικονομία τους και τη διεθνή τους θέση να ενισχύονται.

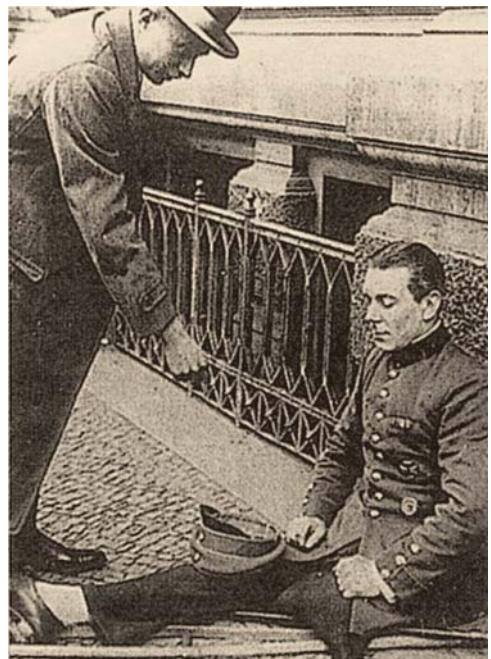
Σε κοινωνικό επίπεδο, ο πόλεμος προκάλεσε βαθιές μεταβολές. Ο μεγάλος χαμένος ήταν τα μεσαία στρώματα (μισθωτοί, μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, ελεύθεροι επαγγελματίες), τα οποία σε πολλές περιπτώσεις καταστράφηκαν οικονομικά. Από την άλλη πλευρά, ο πόλεμος ενόησε την είσοδο των γυναικών στην αγορά εργασίας. Σε χώρες όπως η Σοβιετική Ένωση, η Γερμανία και η Βρετανία οι γυναίκες απέκτησαν αυτή την εποχή δικαίωμα ψήφου.

Σε πολιτικό επίπεδο, η μεταπολεμική Ευρώπη, αν και εξακολουθούσε να παίζει σημαντικό διεθνή ρόλο, είδε την παγκόσμια ηγεμονία της να εξαρθρώνεται. Τα οικονομικά προβλήματα της Μ. Βρετανίας και της Γαλλίας αποδυνάμωσαν τον διεθνή τους ρόλο και έπληξαν τη συνοχή του αποικιακού τους συστήματος. Σε αυτό συνέβαλε και η συμμετοχή στρατευμάτων από τις αποικίες στον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο. Πολλοί από

αυτούς τους πολεμιστές γύρισαν στις πατρίδες τους φέρνοντας μαζί τους ιδέες που γνώρισαν στην Ευρώπη. Είτε επρόκειτο για το «δικαίωμα της αυτοδιάθεσης των λαών» είτε για τις αντιιμπεριαλιστικές θέσεις των σοσιαλιστών και των κομμουνιστών, οι ιδέες αυτές ενίσχυσαν κινήματα ανεξαρτητοποίησης στις αποικίες κατά τον Μεσοπόλεμο.

Επίσης, στη διάρκεια του πολέμου δημιουργήθηκε το πρώτο σοσιαλιστικό κράτος. Αν και η νεαρή Σοβιετική Ένωση ήταν ακόμη αδύναμη, συνιστούσε, ωστόσο, ένα εναλλακτικό πρότυπο οργάνωσης της κοινωνίας που ασκούσε, τα πρώτα εκείνα χρόνια, ισχυρή έλξη σε πολλούς από τους απογοητευμένους πολίτες της Ευρώπης.

Τέλος, ο πόλεμος έπληξε το κύρος του φιλελεύθερου αστικού κράτους που σε λίγο θα δεχόταν σφοδρή κριτική τόσο από τα αριστερά, με την άνοδο του κομμουνισμού, όσο και από τα δεξιά, με την ενίσχυση αυταρχικών εθνικισ-

1. Ανάπηρος Γερμανός αξιωματικός ζητιανεύει μετά τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο φορώντας την επίσημη στολή του.

στικών και φασιστικών τάσεων που κατηγορούσαν τον κοινοβουλευτισμό ότι αδυνατούσε να υπερασπιστεί τα εθνικά συμφέροντα.

2. Η είσοδος των γυναικών στην αγορά εργασίας, δυναμική την εποχή του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου, ενισχύθηκε μεταπολεμικά.

3. Το «αμερικανικό θαύμα»: διαφήμιση αυτοκινήτου Ford το 1926.

1. ΗΠΑ, 1928:

Η ευφορία πριν από την οικονομική καταιγίδα

Κανένα Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών [...] δε βρέθηκε μπροστά σε πιο μεγάλη και ευχάριστη προοπτική απ' αυτή που φαίνεται σήμερα μπροστά μας [...]. Ο μεγάλος πλούτος που δημιούργησαν οι επιχειρήσεις και η βιομηχανία μας και που έσωσε τη χώρα μας, διανεμήθηκε σοφά ανάμεσα στο λαό μας και σταθερά τοποθετήθηκε στο εξωτερικό [...]. Οι απαιτήσεις για την ύπαρξή μας ξεπέρασαν τον κανόνα της αναγκαιότητας και μετέβησαν στην περιοχή της πολυτέλειας. [...] Η χώρα μπορεί να κοιτάζει το παρόν με ικανοποίηση και να προσβλέπει στο μέλλον με αισιοδοξία. Μήνυμα του Προέδρου των ΗΠΑ Calvin Coolidge στο Κογκρέσο, 4.12.1928.

Πηγή: E.J. Hobsbawm, *Η εποχή των άκρων. Ο σύντομος εικοστός αιώνας, 1914-1991*, μτφρ. Β. Καπετανγιάννης, Θεμέλιο, Αθήνα 1995, σ. 116.

Η κατάσταση στην Ευρώπη κατά τη δεκαετία του 1920

Τα πρώτα μεταπολεμικά χρόνια η πολιτική ατμόσφαιρα στην Ευρώπη σφραγίστηκε από την αμοιβαία καχυποψία και τον ανταγωνισμό Γαλλίας-Γερμανίας. Η αναθέρμανση, όμως, της ευρωπαϊκής οικονομίας και η σχετική ευφορία που την ακολούθησε καλλιέργησαν τόσο στους ευρωπαϊκούς λαούς όσο και στους Ευρωπαίους ηγέτες την αντίληψη ότι τέτοιοι ανταγωνισμοί ήταν αδιέξοδοι. Έτσι, το 1925 υπογράφηκαν, με πρωτεργάτες τους υπουργούς Εξωτερικών της Γαλλίας Μπριάν και της Γερμανίας Στρέζμαν, οι *συνθήκες του Λοκάρνο* (1925), για τον σεβασμό των υφιστάμενων συνόρων. Λίγο αργότερα, το 1928, υπογράφηκε το *σύμφωνο Κέλογκ-Μπριάν* (υπουργοί Εξωτερικών των ΗΠΑ και της Γαλλίας αντίστοιχα), με το οποίο καταδικαζόταν ο πόλεμος.

Η έκρηξη της οικονομικής κρίσης του 1929 Η διεθνής διπλωματική προσέγγιση στηρίχτηκε, όπως ήδη είπαμε, στην οικονομική ευημερία που σημειωνόταν από τις αρχές της δεκαετίας του 1920 στον δυτικό κόσμο. Χώρα-καθρέφτης αυτού του «οικονομικού θαύματος» ήταν οι ΗΠΑ, όπου την περίοδο 1921-1929 τόσο η βιομηχανική παραγωγή όσο και το μέσο εισόδημα διπλασιάστηκαν. Η γενικότερη αισιοδοξία που επικρατούσε στις ΗΠΑ εκφράστηκε με τη συνεχή άνοδο των τιμών των μετοχών στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης. Το φθινόπωρο του 1929, ωστόσο, μεγάλοι επενδυτές, θέλοντας να εισπράξουν μέρος από τα κέρδη τους, άρχισαν να πουλούν μετοχές. Γρήγορα επικράτησε πανικός, κυρίως ανάμεσα στους μικροεπενδυτές, που έσπευσαν να πουλήσουν τις μετοχές τους. Αποτέλεσμα ήταν η γενική κατάρρευση των τιμών στο χρηματιστήριο, η οποία ξεκίνησε στις 24 Οκτωβρίου του 1929, τη «Μαύρη Πέμπτη». Το φαινόμενο ονομάστηκε *κραχ* και ήταν η αρχή μιας οικονομικής κρίσης που εξαπλώθηκε ραγδαία σχεδόν σε ολόκληρο τον κόσμο.

Σε διάστημα λίγων εβδομάδων είχαν χαθεί πολλές περιουσίες. Επιχειρήσεις έκλεισαν, χιλιάδες επιχειρηματίες καταστράφηκαν και εκατομμύρια εργαζόμενοι έμειναν άνεργοι. Το 1931 η οικονομία των ΗΠΑ είχε σχεδόν καταρρεύσει. Την ίδια στιγμή, ωστόσο, μεγάλες επιχειρήσεις, που άντεξαν στην κρίση, εξαγόραζαν μικρότερες επιχειρήσεις. Έτσι, συγκεντρωνόταν η οικονομική ισχύς και σχηματιζόνταν πανίσχυρα οικονομικά συγκροτήματα.

Η επέκταση της κρίσης – Η Μεγάλη Ύφεση Η κρίση επεκτάθηκε γρήγορα και στην Ευρώπη, όπου είχαν επενδυθεί αμερικανικά κεφάλαια με τη μορφή δανείων. Η απόφαση των αμερικανικών τραπεζών να αποσύρουν τα δάνεια αυτά κλόνησε την ευρωπαϊκή οικονομία. Το πλήγμα ήταν ισχυρό, ιδίως για τη Γερμανία, που είχε στηρίξει τη μεταπολεμική ανασυγκρότησή της σε αμερικανικά κεφάλαια, αλλά και για τη Βρετανία, που αδυνατούσε πλέον να διαθέσει τα προϊόντά της στην αγορά των ΗΠΑ. Η γενικευμένη κάμψη της οικονομικής δραστηριότητας, που σημειώθηκε σχεδόν σε ολόκληρο τον δυτικό κόσμο κατά την περίοδο 1929-1933 ως αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης του 1929 και ονομάστηκε *Μεγάλη Ύφεση*, έπληξε και την Ελλάδα, όπως θα δούμε σε επόμενη ενότητα.

4. Αυτοκτονίες στη Νέα Υόρκη μετά την κατάρρευση του χρηματιστηρίου (κραχ) το φθινόπωρο του 1929.

2. Η «Μαύρη Πέμπτη» στο χρηματιστήριο της Νέας Υόρκης

Το κείμενο προήλθε από την κατάρρευση του χρηματιστηρίου [ενν. της Νέας Υόρκης] τον Οκτώβριο του 1929. Οι εντολές πωλήσεων, που διογκώθηκαν απότομα στις 22 του μήνα, πήραν τη μορφή χιονοστιβάδας στη συνεδρίαση της 24ης Οκτωβρίου. Αυτή ήταν η «Μαύρη Πέμπτη», κατά την οποία 12 εκατομμύρια μετοχές έπεσαν στην αγορά χωρίς να βρουν αγοραστή. Όλοι δοκιμάζουν να ξεφορτωθούν τους τίτλους τους μια ώρα αρχύτερα, και οι τιμές πέφτουν κατακόρυφα. Πάμπολλες τράπεζες που είχαν επενδύσει τις καταθέσεις των πελατών τους σε μετοχές οδηγούνται σε χρεοκοπία. [...] Τρεις μήνες μετά το κραχ της Γουόλ Στριτ [το χρηματιστήριο της Ν. Υόρκης], η παραγωγή αυτοκινήτων έχει κιόλας μειωθεί στο μισό, παρασύροντας τις βιομηχανίες εξαρτημάτων, ελαστικών και πετρελαίου. [...]

S. Berstein & P. Milza, *Ιστορία της Ευρώπης*, μτφρ. Μ. Κοκολάκης, Αλεξάνδρεια, Αθήνα 1997, τόμ. 3, σ. 67-68.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

...διαβάστε

✓ Έρνεστ Χεμινγκουέι,

Αποχαιρετισμός στα όπλα (1929)

Η μεταπολεμική εμπειρία κοινωνικής προσαρμογής δοσμένη από τον Έ. Χεμινγκουέι, στρατιώτη στη διάρκεια του Α΄ Παγκόσμιου πολέμου.

...δείτε κινηματογραφική ταινία

✓ J. Huston, Ch. Vidor,

Αποχαιρετισμός στα όπλα (1957)

Ταινία βασισμένη στο ομότιπλο μυθιστόρημα του Έ. Χεμινγκουέι.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Να περιγράψετε και να σχολιάσετε την εικόνα 1.
2. Να μελετήσετε την εικόνα 2 και κατόπιν να συνθέσετε κείμενο με θέμα τις αλλαγές που έφερε ο Α΄ Παγκόσμιος πόλεμος στην κοινωνική θέση των γυναικών.
3. Ποιες πληροφορίες μπορείτε να αντλήσετε για την οικονομική κρίση του 1929 στις ΗΠΑ μελετώντας τις πηγές 1, 2 και τις εικόνες 3 και 4;

ΕΝΟΤΗΤΑ 41

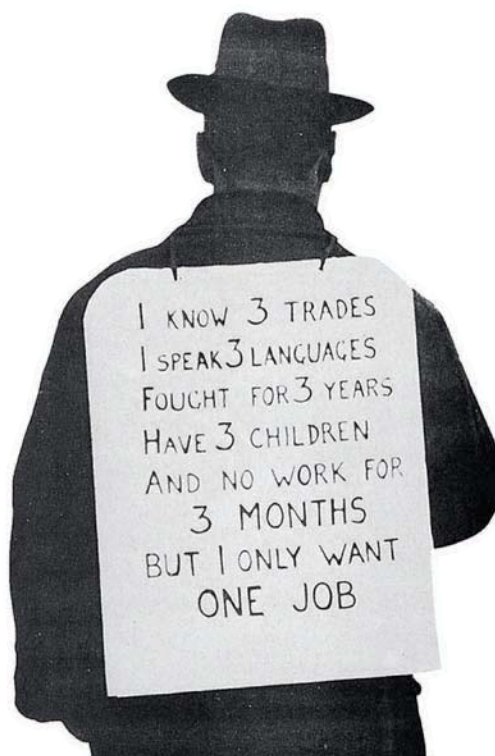
Κοινωνικές διαστάσεις της κρίσης του 1929

Η κρίση του 1929 επηρέασε, αν και σε διαφορετικό βαθμό, όλες τις κοινωνίες του δυτικού κόσμου.

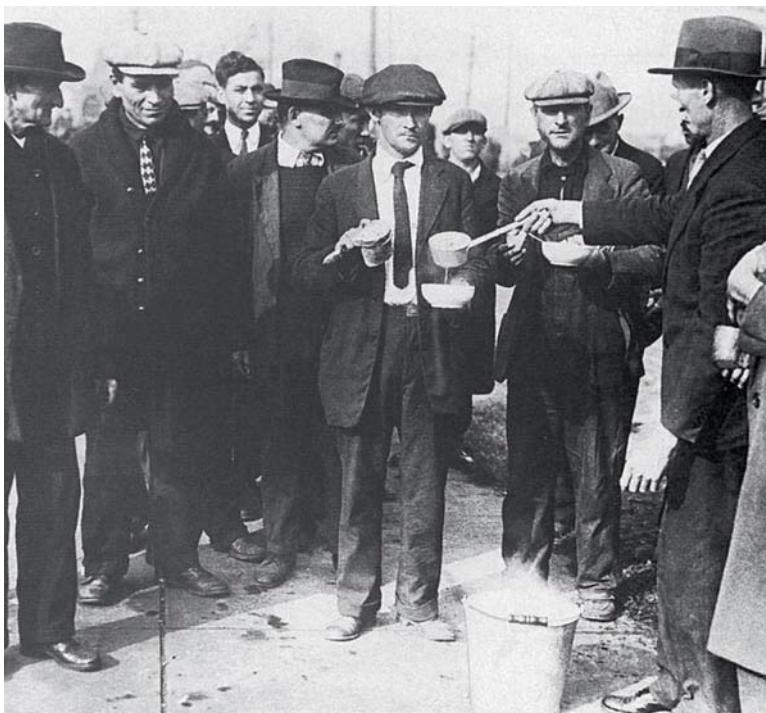
Ένα τμήμα των ανώτερων τάξεων ισχυροποιήθηκε, καθώς κατάφερε, εξαγοράζοντας επιχειρήσεις στα πρόθυρα της κατάρρευσης, να ενισχύσει σημαντικά την οικονομική και κοινωνική του θέση.

Ωστόσο, για όλους τους άλλους οι εξελίξεις υπήρξαν αρνητικές. Οι αγρότες είδαν τα προϊόντα τους να μένουν απούλητα και τα εισοδήματά τους να εξανεμίζονται. Οι βιομηχανικοί εργάτες και οι εμποροϋπάλληλοι βρέθηκαν αντιμέτωποι με μειώσεις των μισθών τους, περιορισμό των ωρών εργασίας και απολύσεις. Οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες υποχρεώθηκαν να πουλήσουν ή να κλείσουν τις επιχειρήσεις τους και οι δημόσιοι υπάλληλοι να αποδεχτούν δραστικές μειώσεις των μισθών τους. Ένα κύμα εξαθλίωσης κάλυψε τις ΗΠΑ, την Ευρώπη και πολλές άλλες χώρες του δυτικού κόσμου προκαλώντας έντονες –και συχνά βίαιες– διαμαρτυρίες. Ειδικά στις Η.Π.Α., που υπήρξαν η πηγή της κρίσης, υπολογίστηκε ότι περίπου 12.000.000 άνθρωποι έμειναν άνεργοι, πάνω από 1.600 τράπεζες πτώχευσαν, 20.000 μικρομεσαίες επιχειρήσεις έκλεισαν, 1 στους 20 γεωργούς έχασε την περιουσία του και -το πιο τραγικό απ'όλα- 23.000 άνθρωποι αυτοκτόνησαν.

Αντιμέτωπες με τα σοβαρά κοινωνικά συμπτώματα της κρίσης, οι κυβερνήσεις στη Δύση αναζήτησαν λύσεις. Καθώς ο οικονομικός φι-

1. Η πινακίδα γράφει: «Ξέρω τρία επαγγέλματα, μιλάω τρεις γλώσσες, πολέμησα τρία χρόνια, έχω τρία παιδιά και δεν έχω εργασία για τρεις μήνες, αλλά το μόνο που ζητώ είναι μια δουλειά».

2. Σουσιόπι στη Νέα Υόρκη την εποχή της κρίσης.

1. Σουσιόπι απόρων στη Νέα Υόρκη του 1929

Νομίζαμε ότι ο αμερικανικός επιχειρηματικός κόσμος ήταν ο βράχος του Γιβραλτάρ. Ήμασταν το εκλεκτό έθνος και τίποτα δεν θα μπορούσε να μας σταματήσει. [...] Υπήρχε μια αίσθηση συνέχειας και διάρκειας. Εάν πετύχατε κάτι, αυτό θα ίσχυε για πάντα. Ξαφνικά, όμως, το μεγάλο όνειρο κατέρρευσε. Ο αντίκτυπος ήταν απίστευτος. Περπατούσες στον δρόμο και παντού μπορούσες να δεις τις ουρές των συσσιτίων όπου προσφερόταν τροφή για λίγα σεντς. Το μεγαλύτερο από αυτά στην πόλη της Νέας Υόρκης ανήκε στον William Hearst. Αυτός είχε ένα μεγάλο φορτηγό με ανθρώπους επάνω, και μεγάλα καζάνια καυτής σούπας, μαζί με ψωμί. Άνθρωποι περίμεναν σχηματίζοντας [...] τεράστιες ουρές.

Αφήγηση του Yip Harburg (επιχειρηματίας που καταστράφηκε οικονομικά το 1929), Studs Terkel, *Hard Times*, Νέα Υόρκη 1970.

Πηγή: www.spartacus.schoolnet.co.uk/

2. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Φραγκλίνος Ρούζβελτ παρουσιάζει την κεντρική ιδέα του new deal

Έχουμε δύο προβλήματα: πρώτον, να αντιμετωπίσουμε τον άμεσο κίνδυνο και, δεύτερον, να βάλουμε τα θεμέλια ώστε να εξασφαλιστεί για όλους μια μόνιμη απασχόληση.

Όσον αφορά την άμεση ανακούφιση, η πρώτη αρχή είναι ότι αυτό το έθνος, αυτή η εθνική κυβέρνηση αν προτιμάτε, οφείλει να λάβει όλα τα μέτρα ώστε κανένας πολίτης να μην πεινάσει.

Εκτός από την παροχή αυτής της άμεσης ανακούφισης, η ομοσπονδιακή κυβέρνηση θα πρέπει και είναι υποχρεωμένη να παρέχει προσωρινή εργασία οπουδήποτε είναι δυνατόν. Τόσο εσείς όσο κι εγώ γνωρίζουμε ότι στα εθνικά δάση, στην πρόληψη των πλημμυρών, στην εκπόνηση των προγραμμάτων υδάτινων οδών που έχουν εγκριθεί ήδη και έχουν προγραμματιστεί αλλά δεν έχουν εκτελεσθεί, σε όλα αυτά τα έργα δεκάδες χιλιάδες ή ακόμα και εκατοντάδες χιλιάδες άνεργων συμπολιτών μας μπορούν προσωρινά να απασχοληθούν.

Φραγκλίνος Ρούζβελτ, Λόγος στη Βοστόνη, Οκτώβριος 1932.

Πηγή: www.spartacus.schoolnet.co.uk/

3. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Φραγκλίνος Ρούζβελτ.

λελευθερισμός (ελεύθερος οικονομικός ανταγωνισμός, απουσία κρατικής παρέμβασης, ελεύθερη διαμόρφωση τιμών και αμοιβών) φαινόταν ανίκανος να προσφέρει θεραπεία, όλο και πιο πολλοί πίστευαν ότι το κράτος θα έπρεπε να επέμβει.

Ο Φραγκλίνος Ρούζβελτ, πρόεδρος των ΗΠΑ από το 1933, υιοθετούσε την παραπάνω άποψη και έλαβε μια σειρά μέτρων για την ανακούφιση από την κρίση που έγιναν γνωστά ως *new deal* (νιου ντιλ). Ο Ρούζβελτ πίστευε, υιοθετώντας θέσεις του Άγγλου οικονομολόγου Τζον Μείναρντ Κέινς (1883 - 1946), ότι το κράτος θα έπρεπε να παρεμβαίνει στην οικονομία κάνοντας μεγάλες επενδύσεις. Έτσι οι άνεργοι θα έβρισκαν δουλειά, με τα εισοδήματά τους θα αγόραζαν προϊόντα και θα αναθερμαινόταν συνολικά η οικονομία. Πράγματι, αυτή η πολιτική, που υλοποιήθηκε κυρίως με την ανάθεση μεγάλων δημόσιων έργων από την αμερικανική κυβέρνηση σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, έφερε αποτελέσματα και η οικονομική κατάσταση στις ΗΠΑ άρχισε, από το 1934, να βελτιώνεται.

Σύντομα η πολιτική του *new deal* βρήκε υποστηρικτές και στην Ευρώπη. Το κράτος έπαψε να εποπτεύει απλώς την τήρηση των κανόνων του οικονομικού παιχνιδιού, όπως υπαγόρευε έως τότε ο φιλελευθερισμός, και ανέλαβε ρόλο ρυθμιστή της οικονομικής ζωής. Έτσι, στην Ευρώπη των αρχών της δεκαετίας του 1930 κυριαρχούσε πλέον όχι η αμιγώς φιλελεύθερη αλλά η, ως ένα βαθμό, «διευθυνόμενη οικονομία».

Ιδιαίτερες περιπτώσεις, ανάμεσα στις χώρες του δυτικού κόσμου, υπήρξαν η Ιταλία και η Γερμανία. Μετά την επικράτηση του φασισμού στην πρώτη και του ναζισμού στη δεύτερη (βλέπε ενότητα 42), οι κυβερνήσεις των κρατών αυτών ακολούθησαν ακραία πολιτική αυτάρκειας προκειμένου να αντιμετωπίσει την κρίση. Μάλιστα, η πολιτική αυτή συνοδευόταν από μια επιθετική εθνικιστική ρητορεία που εξυπηρετούσε και πολιτικούς στόχους αυτών των καθεστώτων. (Έτσι,

για παράδειγμα, σύμφωνα με την προπαγάνδα των ναζί, κύριοι υπεύθυνοι για την οικονομική κρίση ήταν οι Εβραίοι).

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

...διαβάστε

✓ Τζον Στάινμπεκ,

Τα σταφύλια της οργής (1939)

Η οικονομική και κοινωνική κρίση που έπληξε τις ΗΠΑ τη δεκαετία του 1930 σε ένα από τα κορυφαία έργα της παγκόσμιας λογοτεχνίας.

...δείτε κινηματογραφική ταινία

✓ Τζον Φορντ,

Τα σταφύλια της οργής (1940)

Κινηματογραφική μεταφορά του ομότιτλου μυθιστορήματος.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Αφού μελετήσετε την πηγή 1 και τις εικόνες 1 και 2, να καταγράψετε σε σύντομο κείμενο τις πληροφορίες που μπορέσατε να αντλήσετε από αυτές και να τις σχολιάσετε.
2. **Διαθεματική δραστηριότητα:** Να διαβάσετε το μυθιστόρημα του Τζον Στάινμπεκ *Τα σταφύλια της οργής*, να δείτε την ομότιτλη ταινία και να τα παρουσιάσετε στην τάξη σας.

Πολιτικές διαστάσεις της κρίσης του 1929

Η κρίση του Μεσοπολέμου, εκτός από οικονομική, ήταν και πολιτική-ιδεολογική, καθώς πολλοί άνθρωποι αμφισβητούσαν τη δυνατότητα των φιλελεύθερων δημοκρατιών να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα. Στο πλαίσιο αυτό, δύο διαμετρικά αντίθετες προτάσεις οικονομικής και κοινωνικής αναδιοργάνωσης αποκτούσαν όλο και μεγαλύτερη υποστήριξη και ανταγωνίζονταν για την επικράτηση: ο κομμουνισμός και ο φασισμός.

Η Σοβιετική Ένωση την εποχή του Στάλιν Μετά τον θάνατο του Λένιν (1924), ηγέτης της Σοβιετικής Ένωσης αναδείχθηκε ο Στάλιν, που διατήρησε την εξουσία έως τον θάνατό του (1953). Εφαρμόζοντας μια αυστηρά ελεγχόμενη οικονομική πολιτική που έδινε έμφαση στην εκβιομηχάνιση, η Σοβιετική Ένωση μετατράπηκε, την περίοδο 1928-1941, σε αναπτυγμένη βιομηχανικά χώρα. Για να επιτευχθεί αυτό, ωστόσο, χρησιμοποιήθηκαν συχνά βίαιες μέθοδοι (εκτοπίσεις, δήμευση της γης των εύπορων αγροτών, διώξεις) με μεγάλο κοινωνικό κόστος.

Παράλληλα, σχεδόν όλες οι εξουσίες συγκεντρώθηκαν στην κορυφή της κρατικής ηγεσίας. Όσοι κρινόταν ότι μπορούσαν να απειλήσουν το καθεστώς διώκονταν ανελέητα. Την περίοδο 1936-1938 εκτελέστηκαν ως υπονομευτές του καθεστώτος, μετά από δίκες-παρωδίες, οι περισσότεροι από τους μπολσεβίκους ηγέτες που είχαν πάρει μέρος στην επανάσταση του 1917. Έτσι, το κομμουνιστικό κόμμα μετατράπηκε βαθμιαία σ' ένα συγκεντρωτικό μηχανισμό που απλώς υλοποιούσε τις αποφάσεις και λάτρευε τον ηγέτη του (προσωπολατρία). Τα φαινόμενα αυτά, που αποτελούσαν σαφώς στρεβλώσεις των θεωρητικών αρχών του μαρξισμού, έγιναν γνωστά αργότερα ως *σταλινισμός*.

Ο φασισμός στην Ιταλία Σε συνθήκες οξυτάτης οικονομικής και κοινωνικής κρίσης ιδρύθηκε το 1921 στην Ιταλία το *Εθνικό Φασιστικό* (από τη λατινική λέξη *fascio*: δέσμη, σύμβολο εξουσίας στην αρχαία Ρώμη) *Κόμμα του Μπενίτο Μουσολίνι*, το οποίο με εθνικιστικά και αντικαπιταλιστικά συνθήματα προσπαθούσε να προσελκύσει τους δυσαρεστημένους. Παράλληλα, ένοπλες ομάδες φασιστών, με την οικονομική ενίσχυση μεγαλογαιοκτημόνων και βιομηχάνων, άρχισαν να τρομοκρατούν και να δολοφονούν κομμουνιστές, σοσιαλιστές και συνδικαλιστές, ενώ ο Μουσολίνι προπαγάνδιζε την ανάγκη επιβολής δικτατορίας.

Στα τέλη Οκτωβρίου του 1922, ο Μουσολίνι και μερικές χιλιάδες οπαδοί του πραγματοποίησαν τη λεγόμενη «πορεία προς τη Ρώμη», μια παρωδία λαϊκής επανάστασης. Ο βασιλιάς Βίκτωρ Εμμανουήλ Γ', αντί άλλης αντίδρασης, όρισε πρωθυπουργό τον Μουσολίνι, που κατάφερε, στα τέλη του 1926, να είναι, πλέον, απόλυτος κύριος της κατάστασης.

Το φασιστικό κράτος επιδίωκε τον απόλυτο έλεγχο (ολοκληρωτικό κράτος). Επικεφαλής ήταν ο *ντούτσε* (ηγέτης), όπως ονομάστηκε ο Μουσολίνι. Το μόνο νόμιμο κόμμα ήταν το φασιστικό, ενώ οι πιο επικίνδυνοι πολιτικοί φυλακίστηκαν ή δολοφονήθηκαν. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στη χειραγώγηση της νεολαίας τόσο με τον έλεγχο της εκπαίδευσης όσο και με την υποχρεωτική ένταξη στη φασιστική νεολαία. Οι επαγγελματικές ενώσεις και τα εργατικά συνδικάτα αντικαταστάθηκαν από συντεχνίες ελεγχόμενες από το φασιστικό κόμμα. Επιπλέον, μέσω του Τύπου, του ραδιοφώνου και του αθλητισμού το καθεστώς προπαγάνδιζε επιθετικά τα φασιστικά ιδεώδη.

1. Ο Μουσολίνι (στο κέντρο, με κοστούμι) επικεφαλής της φασιστικής «πορείας προς τη Ρώμη».

1. Ο Μουσολίνι παρουσιάζει το πολιτικό του όραμα, τον φασισμό

[...] Η πειθαρχία πρέπει να γίνεται αποδεκτή. Όταν δεν γίνεται αποδεκτή πρέπει να επιβάλλεται. [...] Ο Φασισμός απορρίπτει στη Δημοκρατία το κατά συνθήκη ψεύδος της πολιτικής ισότητας, το πνεύμα της συλλογικής ανευθυνότητας και το μύθο της ευτυχίας και της προόδου επ' αόριστον [...]. Σήμερα ο φιλελευθερισμός είναι έτοιμος να κλείσει τις πύλες του εγκαταλειμμένου ναού του [...] Να γιατί όλοι οι πολιτικοί πειραματισμοί του σύγχρονου κόσμου είναι αντιφιλελεύθεροι και η επιθυμία να εξοριστούν από την ιστορία είναι εξόχως γελοία [...]. Ετούτος ο αιώνας είναι ο αιώνας της εξουσίας, [...], ένας φασιστικός αιώνας.

B. Mussolini, *Le Fascisme*, Παρίσι 1933, σ. 17-18.

2. Ξανθά Γερμανόπουλα εμφανίζονται να χαίρονται καθώς Εβραίοπουλα μαζί με τον δάσκαλό τους (αποδίδονται σαν καρικατούρες) διώχνονται από σχολείο (εικόνα από σχολικό βιβλίο της ναζιστικής Γερμανίας).

2. Η κρίση ωθεί ένα Γερμανό εργάτη στο ναζιστικό κόμμα του Χίτλερ

Χιλιάδες εργοστάσια έκλεισαν τις πόρτες τους. Η πείνα ήταν ο καθημερινός σύντροφος του Γερμανού εργαζομένου. Επιπλέον, υπήρχε η τεχνητή έλλειψη, την οποία δημιούργησαν οι Εβραίοι και η οποία ανάγκαζε τους εργαζομένους να τρέχουν [...] παρακαλώντας τους αγρότες για λίγη τροφή [...]. Η κυβέρνηση πήρε μέτρα ενάντια στο λαό, έτσι ώστε ένας έντιμος εργαζόμενος έπρεπε να καταφύγει στην κλοπή για να βρει τροφή [...]. Όλοι οι συμπολίτες μου, με την εξαίρεση των κομμουνιστών, ποθούσαν να έρθουν καλύτερες μέρες. Όσο για μένα, όπως και πολλοί άλλοι, είχα χάσει ό,τι είχα και δεν είχα μέσα σ' αυτές τις αντίξοες οικονομικές συνθήκες. Και έτσι, στις αρχές του 1930, εντάχθηκα στο Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα [το ναζιστικό κόμμα του Χίτλερ]. Ian Kershaw, *Χίτλερ 1936-1945: Νέμεσις*, μτφρ. Γρ. Ν. Κονδύλης, Scripta, Αθήνα 2001, σ. 357.

Ο ναζισμός στη Γερμανία Στη μεσοπολεμική Γερμανία, διάφορες οργανώσεις υποστήριζαν την αντικατάσταση της δημοκρατίας από μια «Νέα Τάξη», όπου οι Γερμανοί θα είχαν την πιο σεβαστή θέση. Μια από αυτές ήταν και το *Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα* (ναζιστικό κόμμα), που είχε ιδρυθεί το 1919. Ένα από τα πρώτα μέλη του ήταν και ο άσημος τότε *Αδόλφος Χίτλερ*. Κερδίζοντας οπαδούς από τα κοινωνικά στρώματα που είχαν πληγεί περισσότερο (αγρότες, μικροαστοί, άνεργοι), το ναζιστικό κόμμα ισχυροποιήθηκε την ίδια στιγμή που ενισχυόταν και το Κομμουνιστικό Κόμμα Γερμανίας. Σε αυτές τις συνθήκες, μια μερίδα ισχυρών Γερμανών κεφαλαιούχων αποφάσισε να υποστηρίξει τον Χίτλερ, για να αντιμετωπίσει τους κομμουνιστές, ελπίζοντας ότι αργότερα θα απαλασσόταν εύκολα από αυτόν. Στις εκλογές του 1932 οι ναζί συγκέντρωσαν το 37,4% των ψήφων και τον Ιανουάριο του 1933 ο Χίτλερ έγινε καγκελάριος (πρωθυπουργός) της Γερμανίας.

Λίγο αργότερα οι ναζί πυρπόλησαν τη γερμανική Βουλή (Ράιχσταγκ) αποδίδοντας το γεγονός στους κομμουνιστές. Αμέσως προχώρησαν σε συλλήψεις χιλιάδων κομμουνιστών και σοσιαλιστών, ενώ το Ράιχσταγκ έθεσε εκτός νόμου όλους τους κομμουνιστές βουλευτές και παραχώρησε στον Χίτλερ απόλυτες εξουσίες για τέσσερα χρόνια. Λίγο αργότερα, ο Χίτλερ ανέλαβε και τη θέση του αρχηγού του κράτους και ονομάστηκε *φύρερ* (οδηγός, ηγέτης).

Παράλληλα, οι ναζί διέλυσαν όλα τα πολιτικά κόμματα, εκτός από το ναζιστικό. Όπως ακριβώς στην Ιταλία, η νεολαία χειραγωγούνταν και η προπαγάνδα οργιάζε. Επιπλέον, οι ναζί οργάνωναν συγκεντρώσεις εκατομμυρίων ανθρώπων για να φανατίσουν τον γερμανικό λαό. Τα βιβλία που δεν ήταν αρεστά καίγονταν δημοσίως και πολλοί διανοούμενοι υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τη Γερμανία (π.χ. Αϊνστάιν, Μπρεχτ κ.ά.). Εφαρμόζοντας επιθετική ρατσιστική πολιτική, οι ναζί περιόρισαν ή εξόντωσαν όλους όσους ήταν διαφορετικοί (πολιτικοί αντίπαλοι, τσιγγάνοι, ομοφυλόφιλοι). Με ιδιαίτερη επιθετικότητα αντιμετωπίστηκαν οι Εβραίοι, οι οποίοι υποχρεώθηκαν να κυκλοφορούν φορώντας ένα κίτρινο άστρο.

Φασισμός και δημοκρατία στην υπόλοιπη Ευρώπη Μέχρι τα τέλη του Μεσοπολέμου επιβλήθηκαν καθεστώτα φασιστικού τύπου σε Ισπανία, Πορτογαλία, Αυστρία, Γιουγκοσλαβία, Ελλάδα, Βουλγαρία, Ρουμανία, Πολωνία και Λιθουανία. Ως αντίδραση δημιουργήθηκαν σε ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες συμμαχίες φιλελεύθερων και αριστερών κομμάτων, τα *λαϊκά μέτωπα*. Κυβερνήσεις λαϊκών μετώπων επικράτησαν για λίγο στη Γαλλία και στην Ισπανία, αλλά έχασαν την εξουσία, στην πρώτη μετά από εκλογές και στη δεύτερη μετά από εμφύλιο πόλεμο με τους φασίστες του στρατηγού Φράνκο (1936-1939).

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

...δείτε κινηματογραφικές ταινίες

- ✓ Τσάρλι Τσάπλιν, *Ο μεγάλος δικτάτωρ* (1940).
Μια κωμικοτραγική παρουσίαση του ναζισμού.
- ✓ Μπερνάρντο Μπερτολούτσι, *1900* (1976).
Η Ιταλία κατά το πρώτο μισό του 20ού αιώνα.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Αφού μελετήσετε την πηγή 2, να παρουσιάσετε σε σύντομο κείμενο τις συνθήκες που ευνόησαν την επικράτηση του ναζισμού στη μεσοπολεμική Γερμανία.
2. **Διαθεματική δραστηριότητα:** Να δείτε την ταινία του Τσάρλι Τσάπλιν *Ο μεγάλος δικτάτωρ* και κατόπιν να τη συζητήσετε στην τάξη σας.

Η Ελλάδα του Μεσοπολέμου. Η δικτατορία της 4ης Αυγούστου 1936

Η Β' Ελληνική Δημοκρατία Μετά τον μικρασιατικό πόλεμο και καθώς μεγάλη μερίδα της ελληνικής κοινωνίας απέδιδε σοβαρές ευθύνες στη μοναρχία για την ήττα τέθηκε ξανά το ζήτημα του πολιτεύματος. Ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου, πρωθυπουργός μετά τις εκλογές του Δεκεμβρίου 1923, πρότεινε την ανακήρυξη αβασίλευτης δημοκρατίας. Πράγματι, στις 25 Μαρτίου 1924, η Βουλή με ψήφισμα ανακήρυξε τη Δημοκρατία, απόφαση που επικυρώθηκε με δημοψήφισμα (13 Απριλίου 1924). Έτσι, ανακηρύχθηκε η Β' Ελληνική Δημοκρατία (1828-1832: πρώτη περίοδος αβασίλευτου πολιτεύματος στην Ελλάδα).

1. Πανηγυρισμοί για την ανακήρυξη της δημοκρατίας, Αθήνα, 25 Μαρτίου 1924.

1. Ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου υπερασπίζεται την αβασίλευτη δημοκρατία

Η Δημοκρατία είναι το φυσικόν και ευτυχές τέρμα ενός μακρού εσωτερικού αγώνος τον οποίον κατέστησεν αναπότρεπτον η καταπάτησις των λαϊκών ελευθεριών, η αθέτησις των διεθνών μας υποχρεώσεων, η περιφρόνησις των εθνικών δικαίων. Κύρια πηγή των κακών τούτων, τα οποία απέληξαν εις την εθνικὴν συμφοράν, υπήρξαν η αθέμιτος εκμετάλλευσις του βασιλικού θεσμού, θεσμού απηρχαιωμένου, εις τον οποίον επί πλέον εδόθη μεσαιωνικόν περιεχόμενον. Με την Δημοκρατίαν αποδίδεται η Ελλάς εις τους Έλληνας, ασφαλιζονται αι ελευθερίαι των, ικανοποιείται η τιμή του περιφρονηθέντος Έθνους και επιβάλλεται εις όλους ως υπέρτατος νόμος η υποταγή ενός εκάστου εις την σωτηρίαν, εις το συμφέρον του συνόλου.

Προγραμματικές δηλώσεις του πρωθυπουργού Αλέξανδρου Παπαναστασίου, 24 Μαρτίου 1924.

Πηγή: Αλ. Παπαναστασίου, *Μελέτες, λόγοι, άρθρα*, σ. 381.

2. Το εργατικό κίνημα στην Ελλάδα κατά τον Μεσοπόλεμο

Στις παραμονές και τα πρώτα χρόνια από την ίδρυση της ΓΣΕΕ, το κύριο χαρακτηριστικό του συνδικαλιστικού κινήματος ήταν αφενός η επέκτασή του σε νέους κλάδους και η αριθμητική του ανάπτυξη, και αφετέρου η δυσανάλογα αδύναμη οργανωτική του μορφή. Η ΓΣΕΕ, ως τριτοβάθμια οργάνωση του συνδικαλιστικού κινήματος, δεν προήλθε ως φυσικό επακόλουθο και επιστέγασμα της ανάπτυξης των δύο προηγούμενων βαθμίδων. Από την άποψη αυτή ήταν μετέωρη – αισθανόταν περισσότερο τους ανέμους που έπνεαν στις κορυφές της πολιτικής παρά τους κραδασμούς της βάσης. Η συμμετοχή όμως των αρχέγονων ελληνικών σωματείων στην ίδρυση μιας εθνικής συνομοσπονδίας είχε και μια άλλη σημασία: Οι εργάτες αυτοί αναγνώριζαν τον εαυτό τους όχι με κριτήριο το επάγγελμά τους αλλά με έναν όρο που εμπεριείχε την πολιτική του χρήση. Αναγνωρίζονταν ως ιδιαίτερη τάξη.

Α. Λιάκος, *Εργασία και πολιτική στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου*, Ίδρυμα Έρευνας και Παιδείας της Εμπορικής Τράπεζας της Ελλάδος, Αθήνα 1993, σ. 105.

Η περίοδος 1924-1928 Το νέο πολίτευμα ήταν ευάλωτο. Για μεγάλο διάστημα επικρατούσε κυβερνητική αστάθεια, ενώ διάφοροι στρατιωτικοί, επηρεασμένοι από την άνοδο του φασισμού στην Ιταλία, εκδήλωναν ανοιχτά την προτίμησή τους σε αυταρχικές, δικτατορικές λύσεις.

Παράλληλα, ενισχυόταν το εργατικό κίνημα. Το 1918 ιδρύθηκε μια πανελλαδική εργατική οργάνωση, η *Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος* (ΓΣΕΕ) και σχεδόν ταυτόχρονα το *Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα Ελλάδος* (ΣΕΚΕ), που μετονομάστηκε, το 1924, σε *Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας* (ΚΚΕ).

Σε αυτές τις συνθήκες, ένας φιλόδοξος αξιωματικός, ο Θεόδωρος Πάγκαλος, επέβαλε, το 1925, δικτατορία. Όμως, η κοινή αντίθεση των

κομμάτων και η καταστροφική εκ μέρους του διαχείριση της οικονομίας και της εξωτερικής πολιτικής οδήγησαν σύντομα στην ανατροπή του από έναν άλλο στρατιωτικό, τον Γεώργιο Κονδύλη.

Ο Κονδύλης, πιεζόμενος από την αυθόρμητη αγανάκτηση πολιτών όλων των πολιτικών αποχρώσεων, προκήρυξε εκλογές, οι οποίες οδήγησαν στον σχηματισμό οικουμενικής κυβέρνησης όλων των κομμάτων, εκτός του ΚΚΕ. Η κυβέρνηση αυτή εισήχθη την ψήφιση του δημοκρατικού συντάγματος του 1927.

Η βενιζελική τετραετία 1928-1932 Στις εκλογές του 1928 το κόμμα των Φιλελευθέρων με επικεφαλής τον Ελευθέριο Βενιζέλο εξασφάλισε την πλειοψηφία. Κύριοι άξονες του προγράμματός του ήταν η οικονομική ανάπτυξη και η εδραίωση της δημοκρατίας. Ακόμη, σχεδιάστηκε εκπαιδευτική μεταρρύθμιση βασισμένη στην ενίσχυση της υποχρεωτικής πρωτοβάθμιας και της τεχνικής-επαγγελματικής εκπαίδευσης, στην εισαγωγή της δημοτικής γλώσσας στα γυμνάσια και στην κατασκευή πολλών νέων σχολείων. Στην εξωτερική πολιτική επιδιώχθηκε η προσέγγιση με τις γειτονικές χώρες και το 1930 υπογράφηκε ελληνοτουρκικό σύμφωνο φιλίας.

Το 1929 ψηφίστηκε, με πρόταση των Φιλελευθέρων, νόμος που έδινε στο κράτος την εξουσία να τιμωρεί (σύλληψη, απόλυση) οποιονδήποτε θεωρούσε ότι προωθούσε «ιδέες που υποστήριζαν τη βίαιη ανατροπή της κοινωνικής τάξης». Ο νόμος αυτός, γνωστός ως «ιδιώνυμο», χρησιμοποιήθηκε για να νομιμοποιηθούν οι διώξεις εναντίον των κομμουνιστών και όλων όσων συμμετείχαν σε κοινωνικούς αγώνες. Παρόμοιοι νόμοι είχαν ψηφιστεί εκείνη την εποχή και από άλλα καθεστώτα στην Ευρώπη που προσπαθούσαν, και με αυτό τον τρόπο, να ανακόψουν τη διάδοση των σοσιαλιστικών ιδεών.

Τελικά, η διεθνής οικονομική κρίση του 1929 και οι σοβαρές επιπτώσεις της στην Ελλάδα υποχρέωσαν τον Βενιζέλο να κηρύξει, το 1932, την Ελλάδα σε πτώχευση και να προκηρύξει εκλογές.

Το Λαϊκό κόμμα στην εξουσία (1933) Στις εκλογές που έγιναν στις 5 Μαρτίου 1933 επικράτησαν τα αντιβενιζελικά κόμματα. Τη νύχτα των εκλογών, ωστόσο, επιχειρήθηκε από βενιζελικούς αξιωματικούς πραξικόπημα που απέτυχε. Αμέσως μετά την ανάληψη της εξουσίας από τον ηγέτη του Λαϊκού κόμματος Παναγή Τσαλδάρη, η πολιτική κρίση κλιμακώθηκε, με αποκορύφωμα την εκδήλωση δολοφονικής επίθεσης κατά του Βενιζέλου.

Το κίνημα του 1935 και η παλινόρθωση της βασιλείας Ύστερα από μια περίοδο μεγάλης πολιτικής έντασης, εκδηλώθηκε από βενιζελικούς αξιωματικούς νέο κίνημα την 1η Μαρτίου 1935, το οποίο κατέστειλε ο υπουργός Στρατιωτικών Γ. Κονδύλης. Ακολούθησαν διώξεις και εκτελέσεις βενιζελικών. Τελικά ο Κονδύλης ανέτρεψε τον Τσαλδάρη, επέβαλε δικτατορία και προχώρησε στην παλινόρθωση της μοναρχίας (Νοέμβριος 1935).

Μετά την παλινόρθωση Μετά την επιστροφή του στην Ελλάδα, ο Γεώργιος Β΄ παραμέρισε τον Κονδύλη και χορήγησε αμνηστία στους πολιτικούς που είχαν κατηγορηθεί για το κίνημα του 1935. Στις εκλογές που έγιναν το 1936, βασιλικοί και βενιζελικοί αναδείχθηκαν ισοδύναμοι, με αποτέλεσμα το ΚΚΕ, που είχε εκλέξει 15 βουλευτές, να παίζει ρόλο ρυθμιστή. Τότε ο Γεώργιος Β΄ διόρισε πρωθυπουργό τον γνωστό για τις αντιδημοκρατικές του ιδέες Ιωάννη Μεταξά. Η πρωθυπουργοποίησή του αλλά και η όξυνση της οικονομικής κρίσης προκάλεσαν έντονες αντιδράσεις, με αποκορύφωμα τις αιματηρές διαδηλώσεις της Θεσσαλονίκης τον Μάιο του 1936. Με πρόσημα τα γεγονότα αυτά και επικαλούμενοι «κομμουνιστικό κίνδυνο», ο Γεώργιος Β΄ και ο Μεταξάς κήρυξαν δικτατορία στις 4 Αυγούστου 1936, παραμονή εικοσιπεντάχρονης γενικής απεργίας.

Η δικτατορία της 4ης Αυγούστου (1936) Όνειρο του Ι. Μεταξά ήταν η δημιουργία στην Ελλάδα ενός καθεστώτος κατά τα πρότυπα της φασιστικής Ιταλίας και της ναζιστικής Γερμανίας. Όμως, μαζικό φασιστικό κόμμα στην Ελλάδα δεν υπήρχε. Ο δικτάτορας δοκίμασε να αναπληρώσει το κενό με τη δημιουργία της *Εθνικής Οργάνωσης Νεολαίας* (ΕΟΝ), αλλά ο Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος διέκοψε την προσπάθειά του.

2. Θεσσαλονίκη, Μάιος 1936:
Μάνα πάνω από τον νεκρό διαδηλωτή γιο της.
Η εικόνα αυτή ενέπνευσε στον ποιητή Γ. Ρίσο το ποίημα *Επιτάφιος*.

Παράλληλα, προσπάθησε να προσεταιριστεί τους αγρότες και τους εργάτες τόσο με συστηματική προπαγάνδα όσο και με τη λήψη ορισμένων κοινωνικών μέτρων [ρύθμιση αγροτικών χρεών, λειτουργία του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ)]. Το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, ωστόσο, δεν απέκτησε ποτέ ισχυρή κοινωνική στήριξη. Υπό την έννοια αυτή διέφερε από τον φασισμό και από τον ναζισμό. Ο Μεταξάς περιορίστηκε στην οργάνωση ενός αυταρχικού κράτους που καταδίωξε τους αντιπάλους του, ιδίως τους κομμουνιστές.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τη διεθνή θέση της Ελλάδας, ο Μεταξάς, κάτω από την καθοριστική επιρροή του βασιλιά Γεώργιου Β΄, προσανατολίστηκε εξαρχής προς τη Μ. Βρετανία, εκτιμώντας ότι σε περίπτωση πολέμου αυτή θα ήταν ο νικητής.

3. Παρέλαση της μεταξικής Εθνικής Οργάνωσης Νεολαίας (ΕΟΝ).

3. Οι αντικοινοβουλευτικές απόψεις του Ιωάννη Μεταξά

[...] Συνεπώς δι' ημάς τους Έλληνες, το πρόβλημα δεν είναι πώς θα μείνωμεν εις τον κοινοβουλευτισμόν, αλλά διά ποίας θύρας θα εξέλθωμεν εξ αυτού. Διά της θύρας του κομμουνισμού ή διά της θύρας του εθνικού κράτους [...].

Συνέντευξη στην εφημερίδα *Καθημερινή*, 6 Ιανουαρίου 1934.

Πηγή: Σπ. Λιναρδάτος, *Η 4η Αυγούστου* (1967), σ. 11.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

...διαβάστε

- ✓ Γιώργος Θεοτοκάς, *Αργώ* (1933).
Η Ελλάδα του Μεσοπολέμου μέσα από τις αναζητήσεις μιας ομάδας νέων.
- ✓ Γιάννης Ρίτσος, *Επιτάφιος* (1936).
Ποίημα εμπνευσμένο από τα γεγονότα του Μαΐου του 1936 στη Θεσσαλονίκη.

...ακούστε μουσική

- ✓ Γιάννης Ρίτσος (ποίηση), Μίκης Θεοδωράκης (μουσική), *Επιτάφιος-Επιφάνεια* (1964).
Μελοποίηση του ομώνυμου ποιήματος. Ακούστε, επίσης, τη μελοποίηση του *Επιτάφιου* από τον Σταύρο Ξαρχάκο.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Ποιο ήταν, κατά τη γνώμη σας, το κύριο γνώρισμα της κοινωνικής και πολιτικής πραγματικότητας στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου; Να τεκμηριώσετε τη θέση σας.
2. Ποια κύρια διαφορά παρουσίαζε η δικτατορία της 4ης Αυγούστου από τον ιταλικό φασισμό και τον γερμανικό ναζισμό;
3. **Διαθεματική δραστηριότητα:** Το ποίημα του Γ. Ρίτσου *Επιτάφιος* είναι εμπνευσμένο από τα γεγονότα του Μαΐου του 1936 στη Θεσσαλονίκη. Να το διαβάσετε, να ακούσετε τη μελοποίησή του από τον Μίκη Θεοδωράκη (ή τον Σταύρο Ξαρχάκο) και να το παρουσιάσετε στην τάξη σας.

Το προσφυγικό ζήτημα στην Ελλάδα κατά τον Μεσοπόλεμο

Ένα από τα σημαντικότερα θέματα που είχε να αντιμετωπίσει η ελληνική κοινωνία του Μεσοπολέμου ήταν το προσφυγικό ζήτημα, δηλαδή η στέγαση και η επαγγελματική αποκατάσταση των προσφύγων.

Το ελληνικό κράτος απευθύνθηκε στην Κοινωνία των Εθνών (ΚΤΕ), η οποία βοήθησε την Ελλάδα να συνάψει δάνειο και ίδρυσε την *Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων* (ΕΑΠ), έναν αυτόνομο οργανισμό που θα δρούσε με τη συνεργασία του ελληνικού κράτους. Η ΕΑΠ λειτούργησε από το 1923 έως το 1930 και ασχολήθηκε κυρίως με την αποκατάσταση των προσφύγων στην ύπαιθρο. Περίπου 750.000 πρόσφυγες οδηγήθηκαν στη Μακεδονία και στη Θράκη, γιατί εκεί υπήρχαν διαθέσιμες γαίες αλλά και για να εξασφαλιστεί η αριθμητική υπεροχή του ελληνικού στοιχείου σε αυτές τις περιοχές.

Η αποκατάσταση των προσφύγων στις πόλεις ήταν κυρίως έργο του ελληνικού κράτους, που δημιούργησε προσφυγικούς συνοικισμούς (Καισαριανή, Βύρωνας, Νέα Ιωνία στην Αθήνα και Κοκκινιά στον Πειραιά). Οι πλούσιοι πρόσφυγες προτίμησαν περιοχές της αρεσκείας τους (Νέα Σμύρνη, Καλλιόπη του Πειραιά). Τέλος, όσοι φτωχοί πρόσφυγες δεν εξασφάλισαν κάποια από τις κατοικίες που έδινε το κράτος συνέχισαν να μένουν για πολλά χρόνια σε άθλια οικήματα στους προσφυγικούς συνοικισμούς.

Παρά τα κρατικά μέτρα, τα προβλήματα δεν έλειπαν, καθώς συχνά η στάση των γηγενών Ελλήνων απέναντι στους πρόσφυγες ήταν αρνητική. Οι πρόσφυγες πήραν γη που πολλοί γηγενείς θεωρούσαν δική τους και πρόσφεραν την εργασία τους φτηνά πιέζοντας προς τα κάτω τις αμοιβές και των ντόπιων. Ακόμη, οι πρόσφυγες ήταν στη συντριπτική τους πλειονότητα βενιζελικοί κι αυτό τους έφερνε σε αντίθεση με την αντιβενιζελική Παλαιά Ελλάδα. Τέλος, πολλοί γηγενείς θεωρούσαν τους πρόσφυγες παράδοξους, καθώς είχαν πρωτάκουστα ονόματα, έτρωγαν άγνωστα φαγητά και οι γυναίκες τους εργαζόνταν σε ξένες δουλειές. Το αποτέλεσμα ήταν η λέξη «πρόσφυγας» να είναι για χρόνια απαξιωτικός χαρακτηρισμός μεταξύ των γηγενών Ελλήνων.

Πάντως, η άφιξη των προσφύγων σφράγισε τη νεοελληνική κοινωνία.

Σε πολιτικό επίπεδο, η συγκέντρωση της πλειονότητας των Ελλήνων μέσα στα όρια της Ελλάδας σήμανε την εγκατάλειψη της Μεγάλης Ιδέας. Χάρη στην εγκατάσταση των προσφύγων στη Μακεδονία και στη Θράκη ενισχύθηκε όχι μόνο η ελληνική παρουσία σε αυτές τις περιοχές αλλά και η εθνική ομοιογένεια της Ελλάδας. Πολιτικά, οι πρόσφυγες τάχθηκαν στον χώρο του βενιζελισμού. Αργότερα, αρκετοί από αυτούς έγιναν σοσιαλιστές και κομμουνιστές και διακρίθηκαν στους κοινωνικούς αγώνες.

1. Προσφυγικός καταυλισμός στην Κοκκινιά (σημερινή Νίκαια του Πειραιά) το 1929.

1. Ο αγώνας των προσφύγων να ριζώσουν στην Ελλάδα

Όλη αυτή η περιοχή λέγεται ανέκαθεν Ανάβυσσος. [...] Το τι τραβούσαμε δε λέγεται. Ούτε ο Χριστός δεν υπόφερε έτσι. [...] Νερό δεν είχαμε. Ψωμί αγοράζαμε από το Λαύριο. Έπρεπε να το παραγγείλουμε και να το πληρώσουμε μια μέρα πιο μπροστά. Την άλλη μέρα μας το έφερναν με τα γαϊδούρια, μπαγιάτικο και κομματιασμένο. Οι ντόπιοι αλβανόφωνοι Καλυβιώτες που είχαν χτήματα στην Ανάβυσσο μας έβριζαν Τούρκους. Θέλαμε ένα τσαμπί σταφύλι να δροσιστούμε και δε μας έδιναν [...]. Από το 1926 ως το 1927 ζευγαρίζαμε στους ελαιώνες του Μελισσουργού. Το 1928 ο τσιφλικούχος αυτός μας απαγόρευσε την καλλιέργεια. Διαμαρτυρηθήκαμε όλοι με τα γυναικόπαιδα μαζί. Ο τσιφλικούχος έφερε χωροφύλακες από το Λαύριο και το Κορωπί και μας χτύπησαν. Μ' έβαλαν κι εμένα φυλακή. Αρχείο Προφορικής Παράδοσης Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών, φάκελος 230.

Σε οικονομικό επίπεδο, η αγροτική οικονομία αναζωογονήθηκε, καθώς οι πρόσφυγες αξιοποίησαν ακαλλιέργητες εκτάσεις εφαρμόζοντας και νέες καλλιεργητικές μεθόδους. Η συγκέντρωση πολλών από αυτούς στα αστικά κέντρα πρόσφερε νέες δυνατότητες στο εμπόριο και στη βιομηχανία. Οι περισσότεροι γνώριζαν κάποια τέχνη και, έχοντας μεγάλη ανάγκη από χρήματα, εργάζονταν ακόμη και με χαμηλές αμοιβές. Όσοι διέθεταν κεφάλαιο ασχολήθηκαν με το εμπόριο και τη βιοτεχνία, όπου αρκετοί διέπρεψαν.

Σε κοινωνικό επίπεδο οι πρόσφυγες έφεραν στην κοινωνία της Ελλάδας τον τρόπο ζωής τους, τις συνήθειές τους, τη μουσική τους (ρεμπέτικο τραγούδι), την κουζίνα τους. Καθώς πολλές από τις γυναίκες πρόσφυγες υποχρεώθηκαν να εργαστούν και αρκετές από τις γηγενείς έκαναν το ίδιο, τα στερεότυπα που ήθελαν τη γυναίκα κλεισμένη στο σπίτι και υποχείριο του άντρα άρχισαν να κλονίζονται.

Τέλος, οι πρόσφυγες έδωσαν νέα πνοή στα Γράμματα και στις Τέχνες. Σημαντικοί λογοτέχνες, όπως ο Γιώργος Σεφέρης (Νόμπελ Λογοτεχνίας 1963), ο Ηλίας Βενέζης, ο Κοσμάς Πολίτης, ο Στρατής Δούκας και η Διδώ Σωτηρίου, ήταν Μικρασιάτες.

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ...

...διαβάστε

✓ Ηλίας Βενέζης, *Γαλήνη* (1939).

✓ Διδώ Σωτηρίου,

Οι νεκροί περιμένουν (1959).

Γλαφυρές αφηγήσεις της προσπάθειας των προσφύγων να ριζώσουν στην Ελλάδα.

2. Γυναίκες πρόσφυγες εργάζονται σε νηματοουργείο.

2. Η αντίθεση γηγενών-προσφύγων

Η εντονότατη αντίθεση γηγενών και προσφύγων διαχέεται σ' όλο τον ελλαδικό χώρο [...] Οι άνθρωποι που μόλις διασώθηκαν από την τουρκική σφαγή αποκαλούνται «τουρκόσποροι» και «γιαουρτοβαφτισμένοι» [επειδή συνήθιζαν να τρώνε γιαούρτι]. Η λέξη «Σμυρνια» από προσδιοριστική της γυναικείας μικρασιατικής καταγωγής, γίνεται στο νεοελληνικό λεξιλόγιο συνώνυμη της πόρνης. [...] Η λέξη «πρόσφυγας» διαχέεται στον κοινωνικό ιστό με τον πιο υποτιμητικό τρόπο [...]. Το «ρατσισμό» αυτό προσπαθούν να εκμεταλλευτούν οι φασιστοειδείς κινήσεις που [...] απαιτούν [...] να επιβληθεί στους πρόσφυγες να φορέσουν [...] κίτρινα περιβραχιόνια για να τους διακρίνουν και να τους αποφεύγουν οι [...] Έλληνες.

Α. Ρήγος, *Η Β' Ελληνική Δημοκρατία, 1924-1935*, Θεμέλιο, Αθήνα 1999, σ. 223-228.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ – ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

1. Κατά μια εκτίμηση, η Ελλάδα χωρίς τους πρόσφυγες θα ήταν σήμερα μια άλλη χώρα. Συμφωνείτε ή διαφωνείτε; Να τεκμηριώσετε τη θέση σας.
2. Αφού μελετήσετε τις πηγές 1 και 2, να καταγράψετε και να σχολιάσετε τους παράγοντες έντασης μεταξύ γηγενών και προσφύγων όπως παρουσιάζονται στα κείμενα.
3. **Διαθεματική δραστηριότητα:** Πρόσφυγες και ρεμπέτικο τραγούδι.

Ολοκληρώνοντας το κεφάλαιο θυμόμαστε ότι...

- ✓ το 1929 ξέσπασε στις ΗΠΑ οικονομική κρίση που έπληξε σχεδόν όλο τον κόσμο
- ✓ η κρίση οδήγησε πολλούς στην αναζήτηση εναλλακτικών λύσεων πολιτικής οργάνωσης
- ✓ μια από αυτές ήταν το καθεστώς που οικοδομούνταν στη Σοβιετική Ένωση
- ✓ μια άλλη ήταν τα καθεστώτα φασιστικού τύπου (Ιταλία, Γερμανία)
- ✓ στην Ελλάδα η νεαρή δημοκρατία (1924) ανατράπηκε το 1935 (Παλινόρθωση)
- ✓ οι πρόσφυγες έδωσαν στην Ελλάδα σημαντικές δυνατότητες ανάπτυξης.